

АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ

Дечанска 13, 11000 Београд, Србија
Телефон: +381 11 32-39-072 Фах: +381 11 32-32-203
e-mail: office@aks.org.rs a.k.srbije@gmail.com

Број: 618/2020
Датум: 05.08.2020.

УСТАВНОМ СУДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

11 000 БЕОГРАД
Булевар краља Александра бр.15

ПРЕДМЕТ: ИНИЦИЈАТИВУ за оцену уставности и законитости Уредбе о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени гласник РС“ 86/2019, 89/2019

На основу чл. 168 ст. 2. Устава РС, чл. 51. Закона о Уставном суду, Адвокатска комора Србије подноси

ИНИЦИЈАТИВУ

за оцену уставности и законитости Уредбе о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени гласник РС“ 86/2019, 89/2019, а која Уредба је у супротности са чл.2., чл.3., чл.4., чл.134. ст.1, чл.135. ст.1 у вези чл.116. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл.гласник РС“ бр. 95/2018, 49/2019 и 86/2019-усклађени дин.изн.)

- у три примерка са доказом о статусу законског заступника
Сходно чл. 40. Пословника о раду Уставног суда

Образложење:

Ступањем на снагу Уредбе о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени

гласник РС“ 86/2019, 89/2019 (у даљем тексту: Уредба), а коју је Влада РС донела на основу чл.134 ст.2. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл.гласник РС“ бр. 95/2018, 49/2019 и 86/2019-усклађени дин.изн.) и чл.42. ст.1 Закона о влади („Сл.гласник РС“ бр. 55/05....30/18), и против које се подноси ова иницијатива, престала је да важи Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнада, условима за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину („Сл.гласник РС“ бр.29/19 и 55/19).

Уредба која је престала да важи, донета је на основу члана 134.ст.2. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл.гласник РС“ бр. 95/18).

Ступањем на снагу Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл.гласник РС“ бр. 95/18), престала је да важи, између осталих, и одредба чл.86. Закона о заштити животне средине-накнада за загађивање животне средине који је објављен у „Сл.гласнику РС“ бр. 135/2004, 36/09, 36/09-др.закон, 72/2009-др.закон, 43/2011-одлука УС, 14/2016, 76/2018, 95/2018-др.закон и 95/2018-др.закон.

Законом о накнадама за коришћење јавних добара, уређена су питања накнаде за коришћење јавних добара, обвезник плаћања, основица, висина, начин утврђивања и плаћања, припадност прихода од накнаде, као и друга питања од значаја за утврђивање и плаћање накнаде за коришћење јавних добара. Према одредби чл.2.ст.1.тач.4), **обвезник плаћања накнаде за коришћење јавног добра** је правно лице, предузетник или физичко лице (у даљем тексту:обвезник накнаде) **које користи јавно добро**, а према тачки 2) исте одредбе, **јавно добро је природно богатство, односно добро од општег интереса и добро у општој употреби, док коришћење јавног добра** према тачки 3) исте одредбе, **подразумева непосредно коришћење јавног добра на основу закона или уговора или вршење непосредног утицаја на расположивост, квалитет или неку другу особину јавног добра чињењем или нечињењем.**

Одредбом чл.3. овог закона, прописано је да се **накнаде за коришћење јавних добара, могу уводити само овим законом.**

Једна врста накнаде према одредби чл.4.ст.1.тач.8) је и накнада за заштиту животне средине.

Одредбом чл.99. закона прописане су врсте накнаде за заштиту животне средине, међу које накнаде спада и накнада за заштиту и унапређење животне средине.

Одредбом чл.134. овог закона, прописано је да је обвезник накнаде за заштиту и унапређење животне средине: 1) правно лице и предузетник које обавља одређене активности које утичу на животну средину, односно физичко лице које утиче на животну средину, а ставом 2. исте одредбе је прописано да ближе критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину (у даљем тексту:активности) према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, као и износе накнада за одређене активности из ст.1.тач.1)овог члана у оквиру износа прописаних у Прилогу 6, табела 2.овог закона, услове за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријуме који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину, утврђује Влада на предлог Министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

Према чл.135. овог закона, основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за обављање активности је количина загађења, односно степен негативног утицаја на животну средину које настаје обављањем активности.

У Прилогу 6.табели 2. –висина накнаде за заштиту и унапређење животне средине, под 2.активности-обављање одређених активности које утичу на животну средину-количина загађења, односно степен негативног утицаја на животну средину које настаје обављањем активности од утицаја на животну средину, висина накнаде је прописана у висини до 0,4% годишњег прихода оствареног у претходној години од обављања активности од утицаја на животну средину.

На основу овлашћења из чл.134. Закона о накнадама за коришћење јавних добара, Влада је донела Уредбу о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износа накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени гласник РС“ 86/2019, 89/2019, којом је утврдила критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износе накнада за заштиту и унапређивање животне средине.

Према чл.2.ст.1. Уредбе, критеријуми за одређивање негативног утицаја који утичу на животну средину правних лица и предузетника утврђују се у оквиру претежне делатности коју обавља обвезник накнаде, а обвезник плаћања накнаде је по закону правно лице, предузетник или физичко лице.

Према чл.2.ст.2. Уредбе, под претежном делатношћу, у смислу ове Уредбе, сматра се она делатност која је регистрована код АПР-а као и делатност чијим је обављањем правно лице и предузетник остварио највише прихода у години која претходи години за коју се врши утврђивање накнаде за заштиту и унапређење животне средине.

Према чл.2.ст.3. Уредбе, према степену негативног утицаја на животну средину активности правних лица и предузетника деле се према делатности на оне које имају велики, средњи или мали утицај на животну средину, а према ст.4. исте одредбе, делатности разврстане према критеријумима из ст.3.овог члана наведене су у Прилогу, који је саставни део Уредбе.

Међу активностима и делатностима које утичу на животну средину, у Прилогу Уредбе су и правни послови-шифра 69.10.

У чл.2 ст.3 Уредбе према степену негативног утицаја на животну средину делатности се разврставају на оне које имају велики, средњи и мали утицај на животну средину, с тим што како то одређене активности – делатности утичу на животну средину, односно како остварују негативан утицај на животну средину, је апсолутно нејасно и неодређено, што је недозвољено.

Према чл.42. ст.1 Закона о Влади, Влада уредбом подробније разрађује однос уређен законом, у складу са сврхом и циљем закона.

Према чл.39. Пословника о раду Владе, Уредба мора имати уставни, односно правни основ за доношење акта, разлог и циљ доношења, процену финансијских средстава потребних за

спровођење акта и обавезно објашњење основних правних института и појединачних решења.

Осим остварења финансијског циља наплатом накнаде од свих делатности која је одређена Законом о накнадама за коришћење јавних добара, донета Уредба на начин како је донета и како нема стварних и објективних критеријума и објашњења сходно чл.39. ст.1. тач.3. Пословника о раду Владе, којима се одређује тзв. негативан утицај на животну средину, није у складу са стварним, објективним циљем Закона о накнадама за коришћење јавних добара и у супротности је са кумулативно постављеним условима одређеним у закону.

Услови за одређивање накнаде по Закону о накнадама за коришћење јавних добара су кумулативни:

- (А) да је носилац активности и корисник јавног добра, односно добра од општег интереса или добра у општој употреби
- (Б) да у обављању своје делатности „ емитује “ штетан утицај сходно чл.116. закона,
- (В) да тиме остварује негативан утицај на животну средину.

Све побројане делатности у Уредби, а посебно правни послови, то сигурно да не испуњавају, нити је утврђено нити доказано да имају негативан утицај на животну средину.

Цитирамо:

Чл.2. Уредбе:

Критеријуми за одређивање негативног утицаја активности које утичу на животну средину правних лица и предузетника утврђују се у оквиру претежне делатности коју обавља обвезник накнаде.

Под претежном делатношћу, у смислу ове уредбе, сматра се она делатност која је регистрована код Агенције за привредне регистре, као и делатност чијим је обављањем правно лице и предузетник остварио највише прихода у години која претходи години за коју се врши утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине.

Према степену негативног утицаја на животну средину активности правних лица и предузетника, исти се деле према делатности на оне које имају:

- 1) велики утицај на животну средину;
- 2) средњи утицај на животну средину;
- 3) мали утицај на животну средину;

Делатности разврстане према критеријумима из ст.3 овог члана наведене су у Прилогу, који је одштампан уз ову уредбу и чини њен саставни део.

У случају да једно правно лице или предузетник обавља делатност на територији више јединица локалне самоуправе, накнаду за заштиту и унапређивање животне средине, обрачунати у складу са чл.3. ове уредбе плаћа тако што укупан износ тако обрачунате накнаде дели укупним бројем јединица локалне самоуправе на чијој територији обавља претежну делатност.

Износ обрачунат у складу са ставом 5. овог члана, не може бити виши од 0,4% годишњег прихода обвезника накнаде у години која претходи години за коју се врши утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине.

ЗАКОН О ВЛАДИ

АКТИ ВЛАДЕ

Уредба и пословник

Чл.42.

Влада уредбом подробније разрађује однос уређен законом, у складу са сврхом и циљем закона.

Влада доноси пословник којим, у складу са овим законом, прописује уређење, начин рада и одлучивања Владе.

ПОСЛОВНИК О РАДУ ВЛАДЕ

Образложење нацрта закона и предлога уредбе или одлуке

Чл. 39.

Образложење нацрта закона и предлога уредбе или одлуке Владе мора да садржи:

- 1) уставни, односно правни основ за доношење акта;
- 2) разлоге за доношење акта, а у оквиру њих посебно: проблеме које акт треба да реши, циљеве који се актом постижу, разматране могућности да се проблеми реше и без доношења акта и одговор на питање зашто је доношење акта најбољи начин за решавање проблема;
- 3) објашњење основних правних института и појединачних решења;
- 4) процену финансијских средстава потребних за спровођење акта;
- 5) општи интерес због кога се предлаже повратно дејство, ако нацрт закона садржи одредбе са повратним дејством;
- 6) разлоге за доношење закона по хитном поступку, ако је за доношење закона предложен хитан поступак;
- 7) разлоге због којих се предлаже да акт ступи на снагу пре осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“;
- 8) Преглед одредаба важећег акта које се мењају, односно допуњују (припрема се тако што се прецртава део текста који се мења, а нови текст уписује великим словима).

У чл. 3. Уредбе су одређени износи накнаде.

Законом о накнадама за коришћење јавних добара у чл.1 одређује се обвезник плаћања накнаде, основица, висина, начин утврђивања и плаћања накнаде.

Чл.2. Закона даје дефиниције појединих израза који се користе у закону, а тиме и у спорној Уредби:

- (А) накнада је јавни приход који се наплаћује за коришћење одређеног јавног добра
- (Б) јавно добро је природно богатство, односно добро од општег интереса или добро у општој употреби
- (В) коришћење јавног добра подразумева коришћење јавног добра на основу закона или уговора
- (Г) обвезник плаћања накнаде за коришћење јавног добра је правно лице или предузетник који добро користи

Цитирамо:

Дефиниције:

Члан 2. Закона о накнадама за коришћење јавних добара:

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) накнада је јавни приход који се наплаћује за коришћење одређеног јавног добра;
- 2) јавно добро је природно богатство, односно добро од општег интереса и добро у општој употреби (у даљем тексту : јавно добро);
- 3) коришћење јавног добра, у смислу овог закона, подразумева непосредно коришћење јавног добра на основу закона или уговора или вршење непосредног утицаја на расположивост, квалитет или неку другу особину јавног добра чињењем или нечињењем;
- 4) обвезник плаћања накнаде за коришћење јавног добра је правно лице, предузетник или физичко лице (у даљем тексту обвезник накнаде) које користи јавно добро;
- 5) основица за утврђивање накнаде за коришћење јавног добра (у даљем тексту: основица) је јединица мере, вредност добра које се користи или приход који се остварује;
- 6) висина накнаде је новчани износ за коришћење јавног добра (у даљем тексту: висина накнаде)

Чл.134. закона одређује накнаде за заштиту и унапређење животне средине.

Обвезник накнаде је правно лице или предузетник које обавља активност која утиче на животну средину.

Ближе критеријуме према количини загађења, степену негативног утицаја утврђује Влада РС.

Цитирамо:

Члан 3.

Закона о накнадама за коришћење јавних добара:

Накнаде за коришћење јавних добара могу се уводити само овим законом.

Цитирамо:

Чл. 134. Закона о накнадама за коришћење јавних добара:

Обвезник накнаде за заштиту и унапређење животне средине је:

- 1) правно лице и предузетник које обавља одређене активности које утичу на животну средину;
- 2) власник теретних возила, односно лице које обавља транспорт нафте и нафтних деривата, односно сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију.

Ближе критеријуме за одређивање активности које утичу на животну средину (у даљем тексту: активности) према количини загађења, односно степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, као и износе накнаде за одређене активности из става 1. тачка 1 овог члана у оквиру износа прописаних у Прилогу 6, Табела 2. овог закона, услове за ослобађање од плаћања накнаде или њено умањење, као и критеријуме који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину, утврђује Влада на предлог министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине.

У чл. 135 ст. 1. закона се наводи да основица накнаде за заштиту и унапређење животне средине је количина загађења, односно степен негативног утицаја на животну средину.

Цитирамо:

Основица:

Чл.135. Закона о накнадама за коришћење јавних добара:

Основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за обављање активности је количина загађења, односно степен негативног утицаја на животну средину које настаје обављањем активности.

Основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за транспорт нафте и нафтних деривата, као и сировина и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију је носивост транспортног средства, односно количина терета приликом транспорта нафте и нафтних деривата, као и сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за

индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију изражена у тонама (т).

Како је Влада користећи своја права из чл.134. ст.2. Закона о накнадама за коришћење јавних добара и чл.42. ст.1 Закона о влади на законит, уставно-правно прихватљив начин утврдила које је то јавно добро, односно добро од општег интереса, добро у општој употреби, које се користи вршењем правних послова 69.10 (Сектор М), посебно у адвокатури.

Нема тог одређења.

Нема тог одређења ни за низ других послова.

Вршењем правних послова, посебно у адвокатури:

-(А) не користи ни једно јавно добро, нити добро од општег интереса или добро у општој употреби,

-(Б) нити својим деловањем негативно утиче на животну средину,

-(В) нити остварује негативни утицај на животну средину обављањем активности – пружањем правне помоћи.

Да би „вршилац правних послова“ могао бити обвезник плаћања накнаде за коришћење јавног добра, мора користити јавно добро, добро од општег интереса или добро у општој употреби, како то утврђује Закон о накнадама за коришћење јавних добара.

Вршењем правних послова, посебно адвокатура, ни једно јавно добро, добро од општег интереса или добро у општој употреби није у употреби у пружању правне помоћи.

Према томе вршилац правних послова 69.10 ни не може бити обвезник накнаде за коришћење јавног добра јер не користи јавна добра у пружању правне помоћи, јер не остварује ни негативан утицај на животну средину пружањем правне помоћи јер делује у име и за рачун физичког или правног лица коме пружа правну помоћ, и пружањем правне помоћи није емитер загађења сходно чл.116. закона, а како је то утврђено у чл. 134. и 135. Закона о накнадама за коришћење јавних добара.

Вршењем правних послова нема емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје, не оштећује се озонски омотач, не користе се пластичне кесе и сл. како то регулише чл.116. Закона.

Цитирамо:

Накнаде за загађивање животне средине
Чл.4. Врсте накнада

Накнаде за загађивање животне средине су:

- 1) накнада за емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје и произведени или одложени отпад;
- 2) накнада за супстанце које оштећују озонски омотач;
- 3) накнада за пластичне полиетиленске кесе (у даљем тексту: пластичне кесе)

Појмови емисије SO₂, емисије NO₂, прашкасте материје, супстанце које оштећују озонски омотач и пластичне кесе употребљавају се у смислу закона којим се уређује заштита животне средине.

Чл.135. ст.1 закона указује да је основица за накнаду количина загађења, односно степен негативног утицаја на животну средину.

Ако правни послови, посебно адвокатура, не загађује животну средину „ емитерима“ загађења из чл.116. ст.1. закона, то нема ни могућности да негативно утиче на животну средину па тиме ни не може бити субјект обвезивања плаћања накнаде.

Ко је, када и на који објективан, доказив начин утврдио да правни послови 69.10, а посебно адвокатура, користе и које је то јавно добро, добро од општег интереса или у општој употреби и на који начин загађује животну средину, односно како то својим радом актери-вршиоци правних послова, посебно адвокатура, остварују негативан утицај на животну средину.

Нема тог одређења ни за једну наведену делатност у Уредби.

Да би према чл.134. ст.1. тач.1. Закона о накнадама за коришћење јавних добара неко могао бити одређен за обвезника накнаде, мора да постоји одговарајући, уставно прихватљив доказ – аргумент о утицају на животну средину, те која је то количина загађења и у чему се она огледа. Без постојања стварних и објективних критеријума обавезивањем вршилаца правних послова 69.10, посебно адвокатурае, као самосталне и независне службе, је супротно сврси накнаде која је одређена у Закону о накнадама за коришћење јавних добара.

Да би се Уредба могла односити на правне послове 69.10 (адвокатуру) то морају постојати законске претпоставке како је то утврђено у закону и то:

- да пружањем правне помоћи како је то дефинисано у чл.2. Закона о адвокатури се користи јавно добро, добро од општег интереса или добро у општој употреби
- да адвокат у пружању правне помоћи се користи јавним добром датим на основу закона, или јавним добром стеченим уговором.

Уредбом се набрајају делатности и врши селекција делатности у три групације без и једног јединог објективног критеријума, шта је то што било коју делатност одређује у којој мери утиче на животну средину и који је то степен негативног утицаја, у чему се он огледа.

Просто набрајање и класификовање делатности без стварног описа у чему се огледа утицај на животну средину и који је то степен негативног утицаја није уставно правно прихватљив у смислу који је требала да да Уредба, ближим тумачењем и одређивањем закона.

Шта је загађивање животне средине?

Сматрамо да се тумачењем одредбе чл.116. Закона о накнадама за коришћење јавних добара може доћи како и чиме се загађује животна средина, односно шта је загађивање.

Шта је негативан утицај на животну средину?

Излагање животне средине загађивачима који су описани у чл.116. закона.

Чл.135. закона одређује основицу накнаде за заштиту и унапређење животне средине у зависности од количине загађења, односно негативног утицаја.

Ако правни послови, посебно адвокатура, не користе јавна добра, добра од општег интереса или у општој употреби у пословима пружања правне помоћи, ако нема загађивача, одређеног у чл. 116. закона, то не може нити бити обвезник накнаде.

Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени гласник РС“ 86/2019, 89/2019, је у супротности са чл.2., 3., 4., 116., 134., 135. Закона о накнадама за коришћење јавних добара.

Имајући у виду напред наведено, одредбе о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину нису у сагласности са одредбама Устава РС и то:

- члана 74 – према којој су посебно Република Србија и аутономна покрајина одговорне за заштиту животне средине и ова одговорност не може да се огледа само прописивањем новчаних накнада, а без стварне анализе утицаја појединих пословних активности на животну средину;
- члана 195 став 1 – према којој сви подзаконски општи акти Републике Србије морају бити сагласни закону.

ПРЕДЛАЖЕМО да Уставни суд на основу чл.167. ст.1. тач.1. Устава Републике Србије, а у циљу успостављања јединственог правног поретка, донесе следећу

О Д Л У К У

Прихвата се иницијатива и покреће поступак за оцену уставности и законитости Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени гласник РС“ 86/2019, 89/2019, је у делу који се односи на правне послове 69.10, је у супротности са чл.2., чл.3., чл.4.,чл. 116., чл. 134., чл.135. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл.гласник РС „ број 95/2018, 49/2019 и 86/2019-усклађени дин-изн.).

Обустављају се од извршења Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени гласник РС“ 86/2019, 89/2019, је у делу који се односи на правне послове 69.10, је у

супротности са чл.2., чл.3., чл.4.,чл. 116., чл. 134., чл.135. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл.гласник РС „ број 95/2018, 49/2019 и 86/2019-усклађени дин-изн.) и сви појединачни акти и радње које су предузете на основу побијане Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени гласник РС“ 86/2019, 89/2019, је у делу који се односи на правне послове 69.10, је у супротности са чл.2., чл.3., чл.4.,чл. 116., чл. 134., чл.135. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл.гласник РС „ број 95/2018, 49/2019 и 86/2019-усклађени дин-изн.), до доношења коначне одлуке у овом уставно - судском предмету, а због могућности наступања неотклоњивих штетних последица за неодређени број физичких, правних лица и предузетника.

Утврђује се да Уредба о критеријумима за одређивање активности које утичу на животну средину према степену негативног утицаја на животну средину који настаје обављањем активности, износима накнаде, условима за њено умањење, као и критеријумима који су од значаја за утицај физичких лица на животну средину – „Службени гласник РС“ 86/2019, 89/2019, је у делу који се односи на правне послове 69.10, је у супротности са чл.2., чл.3., чл.4.,чл. 116., чл. 134., чл.135. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Сл.гласник РС „ број 95/2018, 49/2019 и 86/2019-усклађени дин-изн.).

За подносиоца иницијативе,

ПРЕДСЕДНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ

Виктор Гостиљац, адвокат